Margareta Manu Magda

UN ALOCUTIV PRAGMATIZAT ÎN LIMBA ROMÂNĂ: „MAMĂ!”

1. PRELIMINARII

1.1. În limba română actuală, cu precădere în stilul presei scrise sau vorbite, a fost identificată, ca modalitate comunicativă dominantă, o schemă argumentativă[1] bazată pe un comportament persuasiv *explicit, emoțional, ofensiv,* argumentația fiind susținută de un set de suporturi lingvistice bazat pe folosirea diferitelor mijloace ale *intensificării.*

În plan retoric, insistența este redată frecvent, prin intermediul *repetiției* sau al unei *intonații specifice* (mai ales *exclamative*) în rostirea enunțurilor sau, pentru varianta scrisă, al unor formule echivalente.

1.2. Amplificarea acțiunii *funcției conative, fatice şi ludice,* în comunicarea actuală, are următoarele consecințe:

– dezvoltarea unei tendințe spre *polifuncționalitatea expresiei*[2];

– *pragmatizarea*[3], prin utilizare repetată, cu anumite valori, în contexte identice, a unor indici de *alocutivitate* sau de *expresivitate*, care tind să devină *mărci comunicative* (de exemplu, *stereotipizarea unor formule de adresare proprii registrului oral al exprimării*[4], *răsturnarea treptată a preferințelor în exprimarea lingvistică a gradării*[5] etc.);

– dezvoltarea unei tendințe spre *clişeizare* (utilizarea, pe scară largă, în interacțiunea dintre diferite grupuri, a *resurselor ilocuționare standardizate*,

[1] Fără a-şi propune acest lucru, în mod explicit, bibliografia românească de specialitate conține analize şi aprecieri pertinente, referitoare la tipul argumentativ dominant din presa actuală (respectiv la ponderea coordonatelor a) explicit/implicit, b) ofensiv (imperativ)/defensiv, c) afectiv/rațional) (cf., în acest sens, Magda 2004, 2007; Chelaru Murăruş 2006; Şerbănescu 2002; Zafiu 2001; 2002) şi la mărcile lingvistice ale acestuia.

[2] Cf. GALR 2008, II: 874–875.

[3] Pentru tratarea problemei *pragmatizării*, cf. Dostie 2004: 21 ş.u.

[4] Pentru descrierea diferitelor tipuri de alocutive, vezi, între altele, GALR 2008, II: 883–897 precum şi Magda 2005.

[5] Inventarul lingvistic românesc al gradării, orientat tradițional, *în special* (dar nu numai) către *mijloace gramaticale* în exprimarea categoriei comparației, este receptiv, recent, pentru îmbogățirea cu mijloace ale gradării lexicale, cu precădere *externe* (gradare purtată de componente din afara radicalului, în special prefixoide superlative şi de intensitate, de tipul *super-, mega-, maxi-* etc.); cf. DSL: 237 precum şi Manu Magda 2007.

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

conținuturi concentrate, simplificate şi reduse la forme fixe de enunțare – efect al stereotipiei – uşor de preluat, memorat, retransmis şi utilizat)[6].

1.3. Lucrarea de față continuă rediscutarea poziției alocutivelor româneşti în contextul comunicării actuale[7], examinând valorile pragmatice ale unui tip de *indice de alocutivitate* având rolul de a realiza operația de *intensificare afectivă* („*Mamă!*").

1.4. În cercetare a fost utilizat materialul inclus în corpusuri de limbă vorbită (CORV, IVRLA, TD[8]) precum şi *texte preluate de pe internet*.

2. FORMAȚIUNEA „MAMĂ!" ÎN LIMBA ROMÂNĂ

2.1. Sens prototipic şi încadrare gramaticală

2.1.1. Dicționarele şi gramaticile încadrează termenul în categoria *substantivului*, menționând *utilizarea alocutivă* a acestuia:

> *DEX online* sv.
> MÁMĂ ~e s.f. 1) *(folosit şi ca termen de adresare)* Femeie în raport cu copiii pe care i-a născut. [...] 3) *(folosit ca adresare drăgăstoasă față de un copil)* Copilaşule! [...]

Exemple pentru sensurile menționate:

– denotativ

> *CJ: sex feminin, născută în 1909 la Bistrița, facultatea de litere;* ***mama*** *lui VJ.* (CORV: 48)

– alocutiv 1

> *VJ: Alo,* ***mama****?*
> *CJ: Da, dragă.* (CORV: 211)

– alocutiv 2 (în adresare inversă)

> *C: ((către F))* ***Mamă****, n-ai voie. ((către D, înapoindu-i carnetul de note pe care i-l dăduse lui F)) Mulțum*esc. (IVRLA: 27)

În anumite contexte comunicative termenul, fixat în forma morfologică de vocativ, funcționează ca *interjecție secundară*, modificându-şi încadrarea gramaticală[9]. Acesta pierde rolul de adresare sau de chemare, ca în situațiile când

[6] Cf., pentru acest subiect, Dascălu Jinga sub tipar.
[7] Cf., în acest sens, Manu Magda 2008.
[8] Cf. *Surse.*
[9] Cf. GALR 2008, I: 677 – „Substantivele care se pot converti în interjecții secundare se grupează în câteva clase semantice: nume de rudenie (mamă, măiculiță, tată, frate, soră), substantive din sfera religioasă (Dumnezeu, Domn, drac, naiba, păcat), termeni de adresare frecvent folosiți (domn, nene), rar nume proprii (în componența locuțiunilor interjecționale *scârț, Mariţo şi tronc, Marghioalo*). […] În marea lor majoritate, interjecțiile secundare se încadrează în subclasa interjecțiilor cu valoare emotivă/expresivă, putând avea o gamă largă de semnificații contextuale".

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

este folosit cu sensul propriu, fiind utilizat în exprimarea unei *reacţii emotive* (*„Mamă!”* a dobândit valoare interjecţională în special datorită *conţinutului său afectiv special*, desemnând numele celei mai apropiate persoane pe scara înrudirii)[10]. Diferenţa faţă de varianta substantivală este reflectată de *intonaţie*.[11]

2.1.2 În calitate de interjecţie secundară, *„Mamă!”* realizează enunţuri (nestructurate) *independente sintactic, prefaţând* sau *încheind* (mai rar, regional) alte enunţuri pe care le completează afectiv. În mod prototipic, aceste enunţuri se asociază cu *sintaxa exclamativă*[12].

B: ***Mamă!*** *ce minuţioşi sînt şi ce rapizi!* (IVRLA: 55)
Ţipa caii, ***mamă!*** (TDM III: 880)
Măcănea raţele, pă mal, ***mamă,*** *pă Olt!* (TDM I: 384)

Exclamaţiile nominale, generate de formaţiunea în discuţie, însoţesc, cel mai adesea, *construcţii exclamative (de tip „wh”)*[13] conţinând tipare sintactice caracterizate prin *prezenţa elementelor exclamative de gradare şi de intensitate ale adjectivului sau ale adverbului*[14]. Respectivele enunţuri includ, în primele poziţii din şirurile sintagmatice, prin care se realizează, elemente exclamative de tipul:

– pronumele (adjectivul) *ce* urmat uneori de adverbul *mai*, de prepoziţia *de* sau de amândouă:

Mamă, ce *frig e !! – Poze haioase Animale – FunPub.net.*(videos.funpub.net/poze-haioase/Animale/7356/**Mama**'+ce+frig+e+!!/ – 41k – 18 februarie 2009)
Mamă, ce de*-a noapte! Am ajuns acasă pe întuneric, pe la 7 dimineaţa am adormit, m-am trezit la 6!!!...* (menowwhos.blogspot.com/2007/11/**mama-ce-de**-noapte.html – 63k – 18 februarie 2009)

– adjectivul pronominal *cât* (singur sau urmat de prepoziţia *de*)

Mama cât *am de colindat!!!, Pagini personale, oracole, albume foto, găşti, forum, chat, prieteni... şi multe alte surprize! (*www.prieteni.ro/pagini/album_foto_detaliu-**mama_cat**_am_de_colindat_-96941- 688916 – 25februarie 2009)
Mamă, cât de *aproape a trecut!* (www.libertatea.ro/stire/**mama-cat-de**-aproape-a-trecut-227793.html – 106k – 25 februarie 2009)

[10] Trecerea acestor cuvinte în clasa interjecţiilor a fost facilitată de faptul că şi în calitate de substantive, unele dintre ele au un oarecare conţinut afectiv (mai ales cele care sunt nume de rudenie sau care aparţin sferei religioase). Termenii de adresare au căpătat valoare interjecţională prin frecventa lor folosire şi prin accentuarea valorii afective în dauna celei denotative – fenomen care caracterizează interjecţiile secundare, în general.”(Cf., pentru acest subiect, GALR 2008, *Interjecţia* 5.1.)

[11] „Caracterul de „enunţuri esenţial exclamative” al interjecţiilor este în general marcat în plan suprasegmental”(GALR 2008, II: 969).

[12] Cf., în acest sens, Vişan 2001: 415–424.

[13] Cf. Vişan 2002: 416. Autoarea face deosebire între *exclamaţii*, enunţuri cu o anumită forţă ilocuţionară expresivă, şi *construcţii exclamative*, propoziţii putând fi definite ca atare în funcţie de trăsăturile lor semantico-sintactice.

[14] Vezi GALR 2008, I, *Interjecţia* 4.1. şi II, *Enunţul* 4.2.

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

– *unde*, *cum*, *unde nu*, conjuncția *că* (însoțită, în anumite construcții, de adverbul *mai*, situat la distanță față de conjuncția *că*)

Nicolae Guță - ***Mamă cum*** *îmi merge capul – Trilulilu Audio Muzică* (www.trilulilu.ro/kronnen/cb9889cff825eb – 115k – 25 februarie 2009)

2.2. Funcții comunicative

Funcțiile comunicative ale termenului sunt *o expresie a gradului de angajare* al locutorului în actul comunicativ exprimat prin construcția exclamativă pe care, de regulă, o prefațează.

Mecanismul *intensificării* are două componente (una explicită şi una implicită):

– *adresarea directă*, realizată prin apel la alocutivul „*Mamă!*" (numele celei mai apropiate ființe)[15] conținută în exclamația nominală;

– implicarea unui *martor subiectiv* în aprecierea conținută în construcția exclamativă care succede exclamației nominale şi implicitarea unui act lingvistic de *prezentare* (*uite!*);

2.2.1. Dramatizarea

Apelul la formele discursului adresat, în *redarea comunicării directe,* este specific oralității populare şi colocviale (a se vedea repertoriul tradițional al mărcilor discursului adresat conținând: *vocativul termenilor şi formulelor de adresare, alocutive fatice şi conative interjecționale, prezentative*).

La ora actuală, în virtutea corespondenței nemijlocite cu realitatea, publicistica, în special *discursul publicitar*, are, frecvent, *structură dialogată***.** În acest context, sunt utilizate *tehnici retorice convenționalizate* (între care *exclamația adresată* deține un rol privilegiat). În triunghiul conversațional *jurnalist/emițător – personaj/interlocutor – lector*, jurnalistul (prin elemente discursive) organizează şi regizează discuția, asigură o atmosferă favorabilă comunicării, *prefigurând un dialog cu un potențial receptor*, iar cititorului îi revine un rol activ în crearea semnificațiilor.

„Grație expunerii adresate, destinatarul încetează a fi o entitate abstractă, virtuală, devenind parte integrantă a unei construcții dialogale, în care i se atribuie rolul de confident, dar şi de coparticipant la formarea textului"[16].

Formula în discuție, considerată de succes, este preluată foarte frecvent în formularea *titlurilor* publicistice (ca să nu mai vorbim despre titluri de *albume muzicale folclorice* sau albume conținând *manele*, unde prezența acestor structuri este de aşteptat), în cele mai variate cotidiane (chiar dintre cele serioase):

[15] Structuri asemănătoare prezintă interjecțiile secundare de tipul „*Doamne!", „Doamne Dumnezeule!"* etc.

[16] Cvasnîi Cătănescu 2006: 75.

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

Mamă, ce fericit sunt! *– Cotidianul.* ***Mamă****, ce fericit sunt! 09 Ian 2007. Costi Rogozanu* (www.cotidianul.ro/**mama**_ce_fericit_sint-20314.html - 119k)
Mamă ce foame îi e! – *Libertatea.ro*
12 Ian 2009... Um hamster se chinuie să mănânce un morcov. (www.libertatea.ro/stire/ video-amuzant-**mama**-ce-foame-ii-e-226470.html - 80k -)
Mamă, ce le-au tras-o! *– Presa regională 2007 – HotNews.ro*
După trei tentative nereuşite, la a patra convocare pentru constituirea noului Consiliu Judeţean s-au prezentat toţi aleşii valizi, respectiv 34 din 3... (www.hotnews.ro/stiri-presa_ regionala_ arhiva-1739322-**mama**-tras.htm – 52k)
Adevărul – ***Mamă, ce cald e!***
Asta-i mai ceva ca fenomenul de încălzire globală, îşi pasează sticla de votcă populară personajele unei reclame în curs. Vedem astfel că schimbarea... (www.adevarul.ro/ articole/ 2007/**mama**-ce-cald-e.html – 86k)

2.2.2. Focalizarea

Formaţiunea „*Mamă!”* contribuie la reliefarea sensului enunţului pe care îl prefaţează, funcţionând ca *operator de focalizare* (prin asocierea tiparului melodic exclamativ, emfatizant, cu anumite *tipare relevante din punct de vedere semantico-sintactic*)[17].

2.2.3. Gradarea

Enunţurile nominale exclamative, expresii ale reacţiei emotiv-afective a emiţătorului, prin mărcile lexicale specifice exclamaţiei (de tip *„wh”*), amintite mai sus, „semnalează şi un anumit tip de *construcţie a superlativului*, căruia, în plan retoric, îi corespunde *hiperbola, ca trop al emfazei şi al insistenţei*”[18].

Sintagmele cuprinzând *substantive* pot căpăta *sens superlativ*, când sunt pronunţate cu *intonaţie de suspensie însoţită de lungirea vocalelor*[19].

Termenul, de care ne ocupăm are funcţia unui asemenea *operator de gradare*:

B: ***Mamă, ce*** *minuţioşi sînt şi* ***ce*** *rapizi* ! (IVRLA: 55)
Mamă*,* ***cât de*** *aproape a trecut!– Libertatea.ro*
Sute de oameni au rămas înmărmuriţi când avioanele au zburat razant pe deasupra lor. Incredibil sau nu, turiştii dau năvală pe Insula Saint Martin... (www.libertatea.ro/stire/**mama-cat-de**-aproape-a-trecut-227793.html – 106k)

Adesea formaţiunea „*Mamă!*” (cu varianta populară „*Maică!*” sau varianta împrumutată *„Mamma mia!”*) intră în *combinaţie cu alte exclamaţii nominale*

[17] Cf. GALR 2008, II: *Intonaţia* 1.5.
[18] Cvasnîi Cătănescu 2006: 20.
[19] Cf. GALR 2008, II: 967.

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

(unele dintre acestea *expresii frazeologice cu caracter exclamativ*), creând sensuri superlative de maximă intensitate afectivă[20]:

– intensificarea prin *repetiție*[21]:

– repetiții identice:

*E distracție – **Mamă, mamă** ce mai **mamă!** – Filmulețe, Imagini, Muzică ...*
Video haioase, videoclipuri, clipuri funny, haioase şi amuzante. Filme, reclame, imagini şi audio pentru site-ul sau blog-ul tău. (www.edistractie.ro/media/712/**Mama-mama**-ce-mai-**mama**.html – 25k)

– repetiții modificate:

***Maică, măiculița mea**! Nu mai dorm la noapte de frica quasarului. **...** Re: **Maică, maiculița** mea! La 2008-04-09 15:56:06, M_D_L a scris: ...* (www.ziua.ro/f.php?f=news&data=2008-04-09&thread=5480&id=9471 – 34k)
Maică, măiculiță**, iar țigăneala aia! Doamne, Dumnezeule, dar despre ROMÂNI nu vrea nimeni să facă o telenovelă, sau țiganii ne-au asimilat deja 100%? **... (www.cotidianul.ro/cel_mai_costisitor_decor_pentru_continuarea_la_inima_de_tigan-51408.html – 105k)

– în *combinația cu alte exclamații nominale* (sau determinanți):

*Intram până la brâu în zăpadă, iar la şcoală ne împărțeam în două echipe şi ridicam cetăți de zăpadă şi apoi ce lupte porneam, **măiculiță Doamne**. ...* (lungudiana.wordpress.com/2008/12/24/si-ninga-zapada-ne-ngroape/ – 37k)
*Olanda 3–0 Italia – **MAMMA MIA** ce bătaie au luat, posted by Florian.* (www.sportm.ro/Fotbal-international/EURO-2008/olanda-italia.html – 38k).

3. CONCLUZII

(a) În paginile precedente, am semnalat (prin consemnarea unor valori pragmatice ale exclamației nominale „*Mamă!*”) câteva dintre tendințele înregistrate în limba română actuală, datorate, în mare măsură, fenomenelor *de spargere a vechilor tipare de comunicare* şi *instaurare a unor noi convenții comunicative* (amalgam de modele *globale şi locale*).

(b) Formațiunile lingvistice, *de tipul celei descrise* în lucrarea de față, aparținând categoriei *alocutivelor,* sunt deosebit de frecvente în uzul românei

[20] „Se ştie că exprimarea superlativului, ca act tipic al implicării afective a vorbitorului, dispune în orice limbă de mijloace expresive variate, care depăşesc cu mult limitele formelor gramaticalizate. Pentru limba română au fost de mult semnalate şi descrise mijloace precum *lungirile de sunete, repetiția, folosirea unor construcții cu elemente lexicale expresive* (uneori cu sens dezagreabil: *groaznic de frumoasă*), *cu substantive adverbializate* (*frumoasă foc*), cu *propoziții consecutive tipice* (*frumoasă de pică*) etc. ” (Zafiu 2001: 245)

[21] GALR 2008, II: 778–779.

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

actuale. Textele recente înregistrează o *schimbare de registru* în utilizarea indicilor alocutivi examinați, evidențiind prezența *alocutivelor*, specifice comunicării familiare, şi în *registrul standard al exprimării*, atât în comunicarea orală, cât şi în cea scrisă.

(c) Prin utilizare repetată, cu anumite valori, în contexte identice, aceste formațiuni tind să se *pragmatizeze* devenind *mărci comunicative* (de *intensificare, focalizare, gradare*).

(d) Fenomenele semnalate impun cercetării ştiințifice stabilirea/revizuirea poziției unor elemente în ansamblul sistemului lingvistic românesc actual (*identificarea direcției de reorganizare a sistemului*).

SURSE

CORV = Dascălu Jinga, L., *Corpus de română vorbită. Eşantioane (CORV),* Bucureşti, Oscar Print, 2002.
IVRLA = Ionescu Ruxăndoiu, L. (coord.), *Interacțiunea verbală în limba română actuală. Corpus (selectiv). Schiță de tipologie,* Editura Universității din Bucureşti, 2002.
TDM I = *Texte dialectale Muntenia I*, publicate sub conducerea lui Boris Cazacu, de G. Ghiculete, P. Lăzărescu, M. Marin, B. Marinescu, R. Pană, M. Vulpe, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1973.
TDM II = *Texte dialectale Muntenia II*, publicate sub redacția lui B. Cazacu, de P. Lăzărescu, M. Marin, B. Marinescu, V. Neagoe, R. Pană şi M. Vulpe, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1975.
TDM III = *Texte dialectale Muntenia III*, publicate de Costin Bratu *et alii*, Bucureşti, Consiliul Culturii şi Educației Socialiste, 1976/1987.
TDO = *Texte dialectale Oltenia*, publicate sub redacția lui B.Cazacu, de C. Cohuț, G. Ghiculete, M. Mărdărescu, V. Şuteu şi M. Vulpe, Bucureşti, Editura Academiei Române,1967.
Internet

BIBLIOGRAFIE

Chelaru Murăruş 2006 = Oana Chelaru Murăruş, *Limba română de azi: fals decalog*, în „Dilema veche", III, nr. 108, 17 februarie.
Cvasnîi Cătănescu 2006 = Maria Cvasnîi Cătănescu, *Retorică publicistică. De la paratext la text,* Editura Universității din Bucureşti.
Dascălu Jinga sub tipar = Laurenția Dascălu Jinga, *Structuri clişeizate din discursul politic actual*, în: Gabriela Pană Dindelegan (coord.) *Dinamica limbii române actuale – aspecte gramaticale şi discursive.* Bucureşti, Editura Academiei Române (sub tipar).
Dostie 2004 = Gaétane Dostie, *Pragmaticalisation et marqueurs discursifs*, Bruxelles, De Boeck, Duculot.
DSL 2001 = Angela Bidu-Vrănceanu, Cristina Călăraşu, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Mihaela Mancaş, Gabriela Pană Dindelegan, *Dicționar de ştiințe ale limbii*, Bucureşti, 2001.
GALR 2008 = *Gramatica limbii române,* I–II, Bucureşti, Editura Academiei Române, tiraj nou, revizuit, 2008.
Magda (Manu) 2004 = Margareta (Manu) Magda, *Structuri macro-argumentative în dialogul social românesc actual,* în vol. *Tradiție şi inovație în studiul limbii române*, *Actele celui de al 3-lea Colocviu al Catedrei de limba română*, coord. Gabriela Pană Dindelegan., Bucureşti, 449–459.

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)

Manu Magda 2005a = Margareta Manu Magda, *Suporturi verbale ale „tipului vocativ" în limba română actuală* în *Direcţii încercetarea lingvistică actuală. In memoriam Magdalena Vulpe*, Editura Universităţii din Ploieşti, 101−117.
Manu Magda 2005b = Margareta Manu Magda, *Consideraţii referitoare la limba română actuală vorbită* în Pană Dindelegan, G. (coord.) *Limba română – structură şi funcţionare,* Editura Universităţii din Bucureşti.
Manu Magda 2007 = Margareta Manu Magda, *Dialogul în comunităţi plurilingve: aspecte ale comportamentului mediatic alocutiv (exemplul României),* în: C. Beciu, N. Perpelea (eds.), *Europa şi spaţiul public. Practici comunicaţionale. Reprezentări. Climat emoţional*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 62−102.
Manu Magda sub tipar = Margareta Manu Magda, *Indici de alocutivitate în limba română actuală,* în Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Dinamica limbii române actuale – aspecte gramaticale şi discursive*, sub tipar la Editura Academiei Române, 2009.
Pană Dindelegan 2002 = Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale*, Editura Universităţii din Bucureşti.
Şerbănescu 2002 = Andra Şerbănescu, *Repere de contextualizare în discursul publicistic românesc,* în Pană Dindelegan, 2002: 363–399.
Vişan 2002 = Ruxandra Vişan, *Observaţii asura sintaxei exclamativelor* cu ce, de ce, cât *şi* cum *în română*, în Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Perspective actuale în studiul limbii române: actele colocviului Catedrei de limba română, 22−23 noiembrie 2001*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 415−425.
Zafiu 2001 = Rodica Zafiu, *Diversitate stilistică în româna actuală*, Editura Universităţii din Bucureşti.
Zafiu 2002 = Rodica Zafiu, *Mărci ale oralităţii în limbajul jurnalistic actual,* în Pană Dindelegan 2002, 399−430.

A GRAMMATICALIZATED ALLOCUTIVE IN THE ROMANIAN LANGUAGE: "MAMĂ!"

(Abstract)

The paper, in line with the trend which continues the reconsideration of the Romanian allocutives position in the present communication context, analyzes the pragmatic values of an allocutivity index type which realizes the *affective intensifying operation* (*"Mamă!"*).

In some communicative contexts, this word, in the vocative morphological form, acts as a secondary interjection, changing its grammatical quality. This way it loses the addressing or calling role, played in those situations when the word is used with its own meaning, expressing instead an emotional reaction. "Mamă!" got the interjectional value especially because of its special affective content. The difference against the noun version is introduced trough *intonation*.

The paper follows, based on examples taken from *spoken language corpora* (CORV, IVRLA), but also from *Internet* originating texts, the process which, through repeated occurrences in identical contexts, leads to the *pragmatisation* of the studied word, which becomes a *linguistic marker*.

Cuvinte-cheie: alocutiv, gramaticalizare, valoare pragmatică, intonaţie, mărci comunicative.

Keywords: allocutive, grammaticalization, pragmatic value, intonation, communicative markers.

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan − Al. Rosetti"
Bucureşti, Calea 13 Septembrie nr. 13

BDD-A601 © 2009 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 04:49:53 UTC)